საკუთარი სახელების თარგმნის სტრატეგიები ჯ.რ.რ ტოლკინის რომანის
"ბეჭდების მბრძანებელი" მიხედვით

ინნა გოგილავა

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერეგათა და ხელოვნეგის ფაკუტეტზე ინგლისური ფილოლოგიის მაგისტრის
აკადემიური ხარისხის მინიჭეგის მოთხოვნეგის შესაგამისად

ინგლისური ფილოლოგია და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა(ანგლისტიკა)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ნინო მატარაძე, ასოცირებული პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი თბილისი, 2018 "როგორც წარდგენილი ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად "

ინნა გოგილავა

18.06.20186

Abstract

Translating of proper names remains one of the most controversial and problematic issues in the field of translation. The most challenging is the translation of meaningful proper names, which often refer to characters' social status and character in general.

The aim of the research is to identify the strategies used by translator for rendering proper names and antroponimes in particular, given in literary texts.

The relevance of the research is definied by the difficulty of translating such names and the difficulty of their translation.

The study is based on the Lawrence Venuti's theory of Foreignisation and Domestication. The strategies are used for the comparative analysis of the source and target languages. J.R.T Tolkien's "The lord of the rings" containing numerous meaningful names has been selected for the analysis. Tolkiens recommendation given to translators has also been taken addressed.

The thesis consists of introduction, three chapters, the conclusions and an annex.

The study has also shown that the names who have no meaning or whose meaning has been lost are rendered by means of transliteration, while the absolute majority of meaningful names have been translated sense-by-sense. However, they have been adapted to the Georgian word-formation models. It has been thus concluded that the names who don't contain an explicit meaning have been translated by means of foreignisation, while meaningful names have been domesticated.